

Madame de boerin

Toneelspel in drie bedrijven

door

J. HEMMINK - KAMP

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MADAME DE BOERIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. HEMMINK - KAMP** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING

BAVINK, oude boer, 70 jaar.

BART, zijn zoon, ± 45 jaar.

NORA, vrouw van Bart, ± 40 jaar.

CHRIS, hun zoon, ± 19 jaar.

MIEKE, hun dochter, 16 jaar.

TREES, zuster van Bart, ± 50 jaar.

HARM, man van Trees, ± 50 jaar.

DOKTER, Bruin, ± 30 jaar.

LEVIE, buurman van Bavink.

TONIA, de bazige vrouw van Levie.

STIENTJE, buurmeisje, 17 jaar.

WILLEM, de knecht.

Het hele stuk speelt zich af in de woonkamer van de boerderij.

Aankleding: Rechts; fornuis met schoorsteenmantel. Achterwand; bedstee. Links; enkele kasten. Verder; tafel, stoelen, leunstoel etc. Zijwand; raam. Links en rechts deur van opkomst.

Het dialect en de kleding kan aangepast worden aan de streek, waar 't stuk gespeeld wordt.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, ligt boer Bavink in de bedstee, waarvan de gordijnen nog dicht zijn. Buiten hoort men geluiden, zoals die gewoonlijk op een boerderij voorkomen, het loeien van een koe, kakelende kippen, een kraaiende haan etc. Dan hoort men enig gehoest en gesteun achter de gordijntjes, welke dan langzaam vanéén geschoven worden. Boer Bavink richt zich op (moeizaam), hangt half over de beddeplank en kijkt onderzoekend rond. Dan slaat ergens een klok zeven uur. Hij grabbelt onder z'n kussen een horloge tevoorschijn, knijpt één oog dicht en tuurt op de wijzerplaat.

BAVINK: Nou... nou, alweer zo laat en nog geen levend wezen te zien (*schudt z'n hoofd*) en dat op een boerderij. Een schande is het, een grote schande. Dat was ja in mijn tijd wel anders. Klokslag vijf begon onze dag en om zes uur zaten we met 't volk al om de karnemelksepap. (*nadenkend*) Karnemelksepap..., gien mens kon die zo lekker klaarmaken als men Lena... En dan 'n grote lepel dikke stroop erin, mmm... 'k Krieg honger, als ik er aan denk. 's Kijken of ik niet wat te eten kan vinden. (*klimt moeizaam uit bed, stapt voorzichtig op de stoel die er voor staat en dan op de grond. Hij draagt pyama met brede strepen, trekt eens aan z'n mouwen*) Hè... dat nieuwerwetse gedoe; 't lijkt wel een gevangenispakke met al die strepen. (*gaat even op stoel zitten*) Dat is modern zegt onze Bart... Dat zei ie vroeger ook altijd. Toen wou ie een vrouw uit de stad, dat was ook modern zei ie. Maar gelukkig heeft mien schoondochter uit de stad net zoveel verstand van 't boerenwerk als onze Bart... Ja, misschien nog wel meer. Want zij heeft het spul tenminste nog op de been gehouden (*schudt hoofd*). Maar onze Bart die krijgt de laatste jaren al hoe meer de kolder in z'n kop. (*krabt achter z'n oor*) Wat wou ik nu toch...? Ooo ja... (*wrijft over z'n maag*) wat te bikken hebben.

Hij loopt wat sukkelig naar de kast en zoekt de planken af, vindt een groot stuk worst, stopt het in de zak van z'n pyama en wil terug naar de bedstee. Dan komt z'n schoondochter Nora binnen.

NORA: Maar vader, wat doet u nou...? U weet toch, dat u in de warmte moet blijven. U hebt pas longontsteking gehad... Wat zoekt u eigenlijk?

BAVINK: Ik... eh... ik zoek een schone zakdoek.

NORA: Die liggen toch niet in die kast. Ik zal er straks wel één brengen. Kom vooruit, gauw in bed.

BAVINK: (*klagerig*) Joa, joa, in 't bed maar weer. Daar gaan anders de meeste mensen dood. Joa, als je oud wordt, dan ben je het best opgeborgen in je nest, dan loop je niemand meer voor de voeten. (*zuchtend laat hij zich in 't bed helpen*)

NORA: Je wordt niet opgeborgen, vader, dat weet u best en u loopt geen mens voor de voeten. 'k Zou me wel graag wat meer met je willen bemoeien, maar u weet best, hoe druk ik het altijd heb.

BAVINK: (*zit rechtop, mopperend*) Joa en ik geloof dat ik dan ook de enigste ben, die dat weet... Is onze Bart al op?

NORA: (*enigszins stug*) Ik weet het niet, ik ben om half zes al naar de beesten gegaan en nog niet weer achter geweest.

BAVINK: Den luilak. 's Avonds is ie zogenaamd altijd zaken doen... hm... Hij met z'n veehandel... de café's aflopen, tot hij geen stier meer van een koe kan onderscheiden. 's Morgens ligt ie met z'n luie gat in 't bed, tot een uur of acht. (*kwaadaardig*) Als ik vijf en twintig jaar jonger was, zou ik hem er eigenhandig uitrammelen.

NORA: (*die bezig is de tafel te dekken en brood te snijden*) Dat bent u nu eenmaal niet vader. U bent 70. En Bart is 45. Bart is geen kind meer. (*nu heftig*) Al zou je zeggen, dat er de laatste jaren wat aan zijn verstand hapert. (*fel*) Soms... soms word ik misselijk van die kerel en van het werk en de boerderij en de mensen hier. (*plots stil, loopt naar de bedstee beschaamd*) Het spijt me vader, maar dit had ik eigenlijk niet willen zeggen... 't Is uw eigen zoon en...

BAVINK: Zeg gerust wat je op je hart hebt, daar knapt een mens van op. Dat het de laatste jaren niet zo erg botert tussen jullie beiden, had ik allang in de gaten, maar dat het zo erg was... nee dat wist ik niet.

NORA: (*zacht*) Ik wou het nooit laten merken om de kinderen. Als die er niet waren, was ik allang terug gegaan naar de stad... Bart en ik passen niet bij elkaar, maar als je jong bent, zie je dat niet in. Je bent verliefd en voor je het weet, ben je soms getrouwd.

BAVINK: (*ernstig bezorgd*) Was je dan alleen maar verliefd op Bart? Hield je dan niet van hem? Je bent altijd zo verstandig, Nora... Nee, dat wil er bij mij niet in, dat jullie zonder meer getrouwd zijn.

NORA: (*die nu weer bij de tafel bezig is, draait zich half om*) U hebt gelijk vader. We hielden wel degelijk van elkaar. Maar dat is geloof ik, van beide kanten allang over. Ik pas hier nu eenmaal niet. Na al die jaren ben ik voor iedereen nog een vreemde... zelfs voor m'n eigen kinderen, geloof ik. Heb ik dan niet alles gedaan om een goeie boerin te worden? D'r is hier nog nooit een dienstmeid over de vloer geweest. Het vuilste werk heb ik geleerd en opgeknapt.

BAVINK: Ik weet het, kind... ik weet het. (*zuchtend*) Maar ik begrijp

onze Bart niet..., vroeger was hij toch heel anders, zo rustig en vriendelijk, altijd was hij thuis, en nu...

NORA: Ja, nu loopt hij zes avonden van de week met een half dronken kop. God weet waar hij z'n tijd altijd zoek brengt. Hij wil overal de vlotte jongen uithangen of ie nog twintig is. (*wrevelig*) D'r is geen meisje in z'n buurt of hij moet haar zoenen, al is ie ook drie keer zo oud...

BAVINK: Kom es hier, Nora. (*ze gaat naar hem toe, hij pakt haar hand*) Kijk me eens aan... je bent toch niet jaloers?

NORA: Jaloers...? Bewaar me... Ik ben allang blij dat ie mij niet meer zoent. 't Is alleen om meelij mee te hebben... en beschamend. Achter z'n rug wordt ie uitgelachen.

BAVINK: Zolang je nog meelij met iemand kunt hebben, laat ie je nog niet koud. (*bezorgd*) Kind, je hebt me bang gemaakt. Toe... er moet toch een oplossing te vinden zijn. Ik zal vandaag onze Bart eens onder handen nemen. Al ben ik oud, ik ben werchtig toch altijd nog z'n vader.

NORA: (*zacht*) En ik z'n vrouw. Ik zal zelf de oplossing zoeken, vader. (*radeloos*) Ik kan hier zo niet langer tegen. We leven nu al jaren langs elkaar heen. Ik ben er ziek van. M'n zenuwen worden me met de dag meer de baas. Slapen kan ik alleen nog als ik tabletten slik. (*voor zich heen*) Soms is het verleidelijk er wat meer in te nemen.

BAVINK: (*hangt nu weer uit bedstee*) Maar... maar Nora toch... wat haal je toch voor vreemde dingen in je hoofd?

NORA: (*praat afwezig verder*) 'k Ben de laatste tijd nog al eens bij dokter Bruin geweest. Hij zei dat ik er eens helemaal uitmoest, minstens een half jaar.

BAVINK: Nou en...! Als dat goed voor jou is, dan zal dat gebeuren ook. (*aktief*) Dan zal onze Bart vanzelf weer aan motte pakken... desnoods nemen we een knecht erbij.

NORA: Als ik eenmaal weg ben, geloof ik niet, dat ik nog de moed zal hebben om ooit terug te komen. (*terwijl Nora dit zegt, is Chris, de zoon binnen gekomen en hoort de laatste woorden. Hij is een jongen van ± 19 jaar, gaat in de stad op de H.B.S.; blijft enigszins onverschillig tegen de deur staan*)

BAVINK: Doe mie dat niet aan kind, op m'n ouwe dag. We kunnen je hier niet meer missen.

CHRIS: Doe niet zo dramatisch opa. Als madame de boerin vakantie nodig heeft, dan gaat ze. Als ze uitgerust is, komt ze vanzelf wel weer terug.

BAVINK: (*kwaad uitvallend*) Zeg, over wie heb ie het? Jij met je madame de boerin, kwajongen?!

CHRIS: (*sussend*) Nou, m'n moeder dan. Maar iedereen zegt dat toch in het dorp...! Zelfs vader noemt haar zo. (*iets goedmoediger*) Schenkt u me nog even thee in, moeder, anders haal ik de bus niet meer. (*neemt een boterham en pakt een boek uit z'n tas en kijkt dit nog even in*)

NORA: Je huiswerk niet geleerd gisteravond, Chris?

CHRIS: Nee... 'k Ben toch nog even met vader weggeweest. Hij moest de wagen naar de garage brengen. We hebben wat gedronken bij de "Gouden Kruk". Toen ben ik met de bus teruggegaan. Vader heeft gewacht tot de auto klaar was.

NORA: (*wrevelig*) Je vader weet toch dat je voor je examen zit en je tijd wel nodig hebt om te leren.

CHRIS: (*brutaal*) Och ja. Hij zegt, je bent maar één keer jong, geniet er dus van. (*spottend*) Nou en als je een vlotte vader en een strenge moeder hebt, dan zeil je er maar zo'n beetje tussen door. Een beetje genieten en een beetje leren, dan heeft ieder z'n zin.

NORA: Ja, twee heren dienen is wel makkelijk.

CHRIS: Nee, nee... Eén heer en een madame.

BAVINK: Hou je grote mond, Chris.

CHRIS: Dat doe ik graag, hier valt toch nooit te praten.

MIEKE: (*op, gooit jas op stoel, doet gehaast*) Moeder weet jij waar m'n sandalen zijn, die zwarte?

NORA: Ik zeg „goeden morgen" ... Annemieke.

MIEKE: Och ja, goede morgen. Weet u waar ze zijn mam?

NORA: Nee, maar staan ze niet onder in je kast?

MIEKE: 'k Weet het niet. Wil jij even voor me kijken, ik ben al zo laat.

NORA: (*loopt af*)

BAVINK: (*kwaad*) Wel joa, kommandeer je hond en blaf zelf.

MIEKE: (*roept haar moeder achter na*) Breng m'n vest meteen ook maar mee!

BAVINK: Ja, laat je moeder nog maar meer sjouwen, dat mens heeft al bijna een halve dag achter de rug.

MIEKE: Ze wil toch niet anders, opa, en iemand moet toch het werk doen? M'n pipa gaat liever de hort op. (*schenkt zichzelf thee in*) Nou, ieder z'n meug, hoor. Ik begrijp eigenlijk niet waarom ze die hele boerderij niet aan de kant doen. Vader geeft er toch niet om en moeder werkt zich krom. En waarvoor...? Als ik m'n eindexamen gedaan heb en ik slaag, ga ik in de stad op kamers. En onze Chris zal ook wel weten wat hij liever doet dan tussen de koeien en varkens.

CHRIS: Wat weet jij daarvan, snertgriet? Ik zal zelf wel regelen wat ik worden wil. Bemoei je met je eigen zaken!

MIEKE: Ho ho, vreet me maar niet op, broertje. Maar je gaat toch zeker niet naar de H.B.S. om te leren hoe je de varkens moet voeren?

NORA: *(weer op)* Hier zijn je spullen... Heb je al thee? Hier is je brood.

MIEKE: 'k Neem wel een beschuit.

NORA: Eet toch liever flink. Je hebt een hele dag voor je. Zijn jullie met 't middageten thuis of moet je brood mee?

MIEKE: Dat weet ik nog niet. Ik eet anders wel wat in de stad.

CHRIS: Ik kom wèl thuis, moeder. Misschien is hier nog wel iets voor me te doen vanmiddag.

NORA: *(verrast)* O genoeg, Chris. Maar je huiswerk gaat voor.

CHRIS: *(nors)* Dat huiswerk kan me geen bliksem meer schelen. Ik zak toch als een baksteen.

NORA: Maar Chris! Ik dacht juist dat het nogal goed ging de laatste tijd.

CHRIS: Dat kan een ander makkelijk denken, maar ik snap er soms geen barst van en wie zal me die rotzooi uitleggen? Vader heeft me nooit kunnen helpen, die heeft zelf nooit geleerd. Waarom hij mij persé wil laten leren, is me een raadsel.

BART: *(op bij de laatste woorden, draagt alleen broek en los overhemd, ongekamd, komt zo uit bed, ploft ruw op stoel bij de tafel)* Dat raadsel kan ik gauw voor je oplossen, Chris. Als jij door je examen komt, zijn er hier tenminste twee mensen in huis die knap zijn... en niet één meer.

CHRIS: Wat bedoel je, vader?

BART: *(treiterig)* Nou, je moeder, madame de boerin hier, heeft vroeger óók diploma H.B.S. gehaald. *(spottend)* Joa joa, ze probeert nu al haar geleerdheid uit op onze boerderij. Nooit iets van in de gaten gehad zeker?

CHRIS: *(heel verwonderd)* Nee... nooit. Daar heeft moeder nooit met een woord over gerept.

BART: *(grievend)* Ze vond ons natuurlijk veel te dom om daar over te praten. Je praat toch niet met een boer over je H.B.S. opleiding!

BAVINK: *(die zich ergert)* En als ik jou zo hoor praten, Bart, dan zou ik zeggen dat je nog niet helemaal nuchter bent.

BART: Zo nuchter als een pasgeboren kalf. En daarom moet jij je d'r buiten houwe... *(Bavink zakt verontwaardigd weer in z'n kussen. Bart tot Nora)* Is er voor mij nog thee?

(Nora schenkt thee in en schuift het naar hem toe)

CHRIS: *(staat plotseling op, schuift stoel met een ruk achteruit, grijpt tas, kijkt zijn moeder even strak aan)* Tot vanavond.

NORA: Maar Chris... je zei dat je vanmiddag...

CHRIS: Tot vanavond!! *(smijt de deur achter zich dicht)*

(Even stilte)

MIEKE: *(die rustig dooreet)* Wat een gezellige familie hebben we toch. Als ze zo nog even doorgaan...

BART: *(nijdig)* Ontbreekt het je aan iets?

MIEKE: *(lacht)* O, mij niet!...

(Stientje, het buurmeisje komt snel op met schooltas)

STIENTJE: Goeie morgen allemaal! Ben je klaar, Mieke?

MIEKE: Daar scheelt alles niet aan. *(drinkt thee op)*

STIENTJE: Is Chris al weg?

MIEKE: Ja, hij is net de deur uit.

STIENTJE: Jammer, 't is altijd gezellig met z'n drieën onderweg.

MIEKE: Maar met z'n tweeën nog gezelliger, hé? Ja, jij met Chris bedoel ik. 'k Begrijp alleen niet wat je ziet in dat broertje van me.

STIENTJE: Broertje...? Hij is twee jaar ouder dan jij. *(enigszins verlegen)* En het geeft toch niet dat ik hem graag mag. We zijn alleen maar vrienden.

MIEKE: *(lachend)* Dat begrijp ik ook wel. Want goeie vrienden maken altijd afspraakjes in het donker.

STIENTJE: Och jij. Je overdrijft. Chris en ik gaan 's avonds wel eens boeken halen in het dorp, anders niets.

MIEKE: Dan maken jullie zeker een omweg. 't Duurt soms uren voor jullie terug zijn.

NORA: Doe niet zo eigenwijs, Mieke, en plaag Stientje niet zo *(tot Stientje)* Laat Mieke maar praten hoor.

STIENTJE: Ooh..., ik kan er wel tegen hoor buurvrouw. Mieke, weet je dat er 'n móórdfilm draait vanavond? Ik blijf in de stad. Als jij ook meegaat, dan kunnen we wel terug op de brommer bij Harry en Wim. Ga je?

MIEKE: *(haalt schouders op)* Ik weet het niet. Mag het moeder?

NORA: Wat is dat voor een film, Stientje?

STIENTJE: Oh... „Verboden Liefde" of zoiets, *(spottend)* toegang 18 jaar.

NORA: Nou en... jullie zijn nog maar 16, dus je weet het.

BART: Och wat, laat die meiden toch. Het zal zo'n vaart niet lopen met die film en ze moeten toch met de tijd mee.

MIEKE: *(snel)* Dus ik mag. Ha fijn!

STIENTJE: *(naar Bart toe, slaat hem op de schouder)* Buurman, ik wou dat mijn vader ook zo modern was. Ik heb lekker niets gezegd. Ongevraagd is ongeweigerd. Mijn pa is zo vreselijk ouderwets, heel anders dan u.

BART: *(gevlaid, knuffelt haar even)* Ik weet wat jong volk toekomt, ik voel me zelf nog maar 20.

STIENTJE: (*maakt zich los*) Dat kun je wel zien. Kom Mieke, ga je mee. 't Is niet zo vroeg meer.

MIEKE: (*grijpt tas*) Ja, kom op. Dag allemaal. (*af*)

NORA: Heb je eten genoeg gehad, vader?

BAVINK: (*die bijna niets gegeten heeft*) Ja, ik heb genoeg. 'k Heb al gegeten en gedronken vandaag. (*Nora reddert even wat bij de tafel en gaat zwijgend af.*)

BAVINK: (*tot Bart*) Wat ga jij doen vandaag?

BART: (*zit verveeld met z'n stoel achter over te wippen*) Tja ouwe, wat zat ik nu eens gaan doen vandaag? Voor je bed gaan zitten en je voorlezen van moeder de gans?

BAVINK: (*vinnig*) Jij moest met moeder de gans om je oren hebben, druilloor, die je bent. Wat mankeert je toch de laatste jaren? 't Lijkt waarachtig wel of je slijtage aan je benul hebt. D'r zijn geen wijze dingen meer met je te doen. 't Zal hoog tijd worden, dat je je eens wat meer met de boerderij ging bemoeien.

BART: (*onverschillig, steekt sigaret op*) Met de boerderij gaat het prima... of niet soms? Madame de boerin heeft de teugels heel goed in de handen.

BAVINK: (*kwaad*) Over wie heb ie het met oe madame?

BART: Over m'n vrouw, dat weet je best.

BAVINK: Nou... zeg dan ook mien vrouw, zie is toch gien vreemde?

BART: Daar lijkt het anders wel op. Ik ben er maar zo'n beetje bij in.

BAVINK: Ja, als jij je nergens mee bemoeit, dan moet er toch één zijn, die de boel een beetje bij mekaar houdt. Jij leeft er maar op los en laat Nora overal voor opdraaien.

BART: (*nors*) Oh... denk jij er zo over!

BAVINK: Joa, zo denk ik er over. Je moest je schamen. Waar zit je verstand? Vroeger was je heel anders!

BART: (*kijkt voor zich heen*) Ja... vroeger, toen was ook alles anders, toen telde ik nog mee, maar nu... (*staat op*) Och, wat gaat het jou eigenlijk aan. Zie maar dat je gauw weer beter wordt, dan kun je de hele dag weer achter Nora aandraven. Zij kan geen kwaad bij jou doen.

BAVINK: (*spottend*) Wel, wel, wel onze Bart is jaloers op z'n eigen ouwe vader. Ik zou d'r om lachen, als het niet zo ellendig was tussen jullie beiden. Maar als ik zo'n vrouw had, zou ik haar op handen dragen.

BART: Nou, je kunt haar van mij kado krijgen. Ze geeft toch niets meer om me. (*onverschillig*) Maar 't kan me geen bliksem schelen, als ze dat maar niet denkt.

BAVINK: Zo heb je er toch niet altijd over gedacht.

BART: Er is niets veranderlijker dan een mens.

BAVINK: Zeg dat wel, maar alle verandering is nog geen verbetering.

'k Zou het eens rustig uitpraten met Nora, wat jullie nu al jaren dwars zit. (*ernstig*) Zo kan het niet langer doorgaan. En de kinderen... dacht je dat die niet in de gaten hebben, dat hun vader en moeder langs elkaar heenleven en ieder hun eigen gang gaan? Wat hebben ze voor gezelligheid? Nora is altijd druk en jij bent de meeste tijd niet thuis.

BART: (*wrevelig*) De kinderen komen niets te kort. Die zijn zo vrij als een vogeltje. Die mogen doen, wat ze willen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto